

[Dyremose]

Idet jeg henviser til de bemærkninger, som finansministeren og statsministeren er kommet med til den af hr. Niels Helveg Petersen foreslåede dagsorden, skal jeg på vegne af de fire regeringspartier meddele, at vi kan stemme for den dagsorden.

Gert Petersen (SF):

Det kan jo næppe overraske nogen, at SF ikke kan stemme for den af det radikale venstre foreslåede dagsorden. Efter de bemærkninger, der er faldet heroppe fra statsministerens side, er det jo ganske indlysende, at det er en dagsorden, hvis mening og hensigt er helt anderledes end de ord, som står i den, og statsministeren foretog altså en adskillelse mellem ord og mening. Det er i orden. Det gør *han*, det gør vi andre ikke, men derfor kan vi naturligvis ikke stemme for den.

Det er en dagsorden, der skal bevare regeringen – det er hovedformålet – og legitimere den fortsatte nedskæringspolitik, som regeringen har lagt op til, i strid med selve ordlyden i dagsordenen. Men så må befolkningen være opmærksom på, at sådan foregår det herinde, og jeg vil råde til, at man drager konklusionerne og tager konsekvenserne, ikke mindst den del af befolkningen, der endnu har troet, at det radikale venstre var et parti med en social grundholdning.

Så vil jeg godt sige om nogle af de bemærkninger, statsministeren kom med, og som han var så venlig at adressere til mig, at det er rigtigt, at jeg sagde, at statsministerens tale var lang og kedsommelig; det har åbenbart pint statsministeren lidt, og så skulle han rehabiliteres sig med sit causeri her i anden omgang. Men jeg sagde egentlig, at nogle havde sagt, at den tale var kedsommelig og lang, og nu er jeg lidt ked af at røbe, hvem det er, men det er almindeligt kendt, og jeg er ked af at røbe det, fordi der nu på ny er kommet et så trist samarbejde i gang mellem det radikale venstre og statsministeren. Det er såmænd hr. Niels Helveg Petersen, som er kommet offentligt med den karakteristik af statsministerens tale, og er der en del, jeg ikke er enig med hr. Niels Helveg Petersen om, så er jeg i hvert tilfælde enig med ham på det punkt. Det er statsministeren åbenbart ikke.

Statsministeren var inde på, at han har sagt en hel masse ting om beskæftigelse. Jeg

fastholder, at der er 5 sammenhængende linjer i den tale på 22½ side, hvor statsministeren beskæftiger sig med en beskæftigelsespolitik. Så er det da fuldkommen rigtigt, at ordet dukker op rundt omkring i talen som et ritual. Det dukker op som et ritual seks gange – ja, der er også en syvende gang, den skal jeg komme tilbage til, den er jo tragikomisk – når statsministeren fortæller, at nedskæringspolitikken – han bruger et andet ord end nedskæringspolitikken – det er vældig godt for produktion og beskæftigelse; hvis man gør sådan og sådan, som regeringen nu gør, og letter vilkårene for aktieejere osv. – det er vældig godt for produktion og beskæftigelse. I den forbindelse er det fuldkommen rigtigt, at ordet »beskæftigelse« forekommer seks gange, som et ritual.

Den syvende gang, som statsministeren talte med, den er derimod tragikomisk. Det er, når statsministeren siger i sin åbningstale: den vending i produktions- og dermed i beskæftigelsesudviklingen, vi regner med i løbet af 1984, skal komme fra osv. osv. Men her er sandheden jo den, at den vending i beskæftigelsen, som kommer i 1984 efter regeringens egne økonomers opfattelse, er en yderligere opgang i arbejdsløsheden til ca. 315.000. Jeg ved godt, at der her har lydt andre røster. Der er nogle, der tilkender sig selv profetiske evner – hr. Dyremose f.eks. Men jeg er ikke mystiker, hr. Dyremose, jeg er et nøgternt menneske, og jeg foretrækker at tro på regeringens økonomer mere end på hr. Dyremoses orakelagtige, mystiske evner. Det, der er tale om, er altså, at ifølge regeringens egne økonomer vil arbejdsløsheden til næste år stige til i snit 315.000. Det er den vending, statsministeren ikke desto mindre får udtalt sig om i sin tale.

Forholdet er det, at i budgetredegørelsen for 1983, som formentlig også er skrevet af regeringens egne økonomer, men under ministrenes ansvar, har man foretaget en fremskrivning til 1987, og her siger man, at arbejdsløsheden i 1987 – og det være så også sagt til den profetiske hr. Dyremose – kun vil være på 267.000. Et katastrofalt højt tal! Der regnes med en reel tilgang på ca. 20.000 til arbejdsmarkedet om året i årene 1985, 1986 og 1987, og det vil sige, at man, når man tager opsvinget i arbejdsløsheden i betragtning i 1984, på 3 år skal skaffe over 100.000 nye arbejdspladser, oven i købet udelukken-